

ÚJ REND

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politikai katonáskodás: SA hagyomány és szellemiség

5. rész

POLITIKAI KATONÁSKODÁS A HÁBORÚ UTÁNI IDŐSZAK (1945-1977)

1945. május 8-án a Harmadik Birodalom kapitulált - Németország 1648 óta a háború legrosszabb végét élte át. A szövetséges győztesek keleten és nyugaton nem elégedtek meg hatalmi-politikai diadalukkal és a német államiság és szuverenitás teljes megsemmisítésével - azt is tudták, hogyan kell szisztematikusan felszámolni a nemzeti újjáéledés minden lehetőségét:

Az NSDAP-t minden alegységével együtt betiltották és feloszlatták, a Birodalom vezetősége halott volt vagy bebörtönözték, és hamarosan az igazságszolgáltatás háborzongató komédiájának, a Nürnbergi Katonai Törvényszéknek az áldozata lett, a nemzetiszocialista mozgalom tisztviselőit a kis helyi csoportvezetőikig évekig internálták, a katonák tömegei hadifoglyok voltak, és még egy ideig azok is maradtak. Eközben azonban a győztesek nevében - keleten és nyugaton egyaránt - német kollaboránsok bábkormányok létrehozására indultak.

Az NSDAP mellett természetesen a Sturm-Abteilungját is betiltották és feloszlatták. A győztesbíróság kapcsán Nürnbergben bebörtönözött vezetői adtak egy utolsó példát: az SA-t is megvádolták azzal, hogy "bűnszervezet"; de az SA vezetőinek egysége, akiket nem befolyásoltak sem fenyegetések, sem ígéretek, akik egymás között egységesek maradtak és hűek maradtak múltjukhoz, elérte a

felmentést! Az SA még a győztesek torz mércéje szerint sem volt bünszervezet. Nekünk nemzetiszocialistáknak természetesen nincs jelentősége ennek a döntésnek, hiszen sem politikailag, sem jogilag nem ismerjük el a győztesek diktátumát, de politikai jelentőséggel bír számunkra, mert az 1945 óta érvényben lévő náci tilalom a Nürnbergi Törvényszék történelemszemléletén alapul, amely a nemzetiszocializmust bűnözőnek bélyegezte, és "bűncselekménynek" minősítette a beismerést. Majdnem 40 évvel később - 1985 elején - az SA felmentése fontos szerepet játszott az ellenem folyó perben, mint majd kiderül, és segített leleplezni a BRD államvédelmi igazságszolgáltatását!

Így a nürnbergi felmentő ítélet, annak elismerése, hogy még a győztesek is elismerték, hogy az SA NEM BŰNÖS SZERVEZET volt, szintén a mi hagyományfelfogásunkhoz tartozik. Az SA hagyományának ez a megújult aspektusa egyben az utolsó is: Ahogy az NSDAP esetében is, a hagyomány közvetlen vonala 1945-ben véget ért. Néhány szétszórt vérfarkas kommandó - amelyet fanatikus Hitlerjugendből alakítottak - voltak a történelmi NSDAP utolsó közvetlen utódai. Amikor hónapok múlva az ő tevékenységük is megszűnt, és a német nép átnevelése, valamint a kollaboránsok által létrehozott közigazgatási struktúrák megszilárdítása folyamatosan haladt előre, a Harmadik Birodalom esetleges restaurációjának minden reménye kialudt. A történelmi helyzet nem a nemzetiszocializmus restaurációját követelte meg, hanem egy következetes újakezdést, amelynek hagyományaiba nemcsak a Harmadik Birodalom győzelmeinek, hanem a jövőben elkerülendő hibáinak is bele kellett férniük.

Az 1945 utáni első években gyakorlatilag és szervezetileg semmit sem lehetett tenni, mert mind a lehetséges hordozók (az NSDAP korábbi tisztségviselői), mind a leendő harcosok (a második világháború frontgenerációja) még mindig internáltak vagy hadifogságban voltak. Ezekben a táborokban azonban az első nemzetiszocialisták újraegyesültek és megfogadták, hogy tovább harcolnak! Minden nyugati hadifogolytáborban külön részlegek és külön táborok voltak a fanatikus és töretlen nemzetiszocialisták számára; sok ezer katona került ebbe a kategóriába, és mindig utolsóként szabadultak - csak az 1940-es évek végén -, amikor a megszálló köztársaságok már nagyrészt megszilárdultak. Az 1945 és 1949 közötti években, amelyek döntőek voltak a polgári rendszer nyugati helyreállítása szempontjából, a nemzetiszocialistákat teljesen felszámolták. Mégsem maradtak tétlenek: Akik még vagy ismét szabadlábban voltak, azonnal politikai munkába kezdtek. Kis illegális csoportok - amelyeket személyes ismeretségek és régi bajtársi kapcsolatok állítottak össze és tettek lehetővé - mindenütt létrejöttek. Keveset tudunk róluk. Más nemzetiszocialisták nemzeti szervezetekben - kulturális közösségekben, ifjúsági szövetségekben és pártokban - vettek részt.

A politikai közélet legkorábbi újakezdését az 1945. október 31-én alakult

DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP) jelentette. A párt alapítója Joachim von Ostau, az NSDAP helyi propagandájának korábbi vezetője volt. Abban az időben természetesen csak egy igazolhatóan nemzetiszocialista-ellenes személy jöhetett szóba, mint vezéralak. Ennek érdekében von Ostau összeállt Reinhold Wulle-lal, aki a weimari időszakban von Graefével együtt az NSDAP-val konkuráló Deutsch-Völkische Freiheitspartei politikai vezetője volt, és a Harmadik Birodalom idején koncentrációs táborban ült. Míg Wulle a nemzetiszocializmust elutasítva gyakorlatilag egy régimódi, monarchista aluljáróval rendelkező német-nemzeti jobboldali párt megalapításán dolgozott, addig von Ostau, aki nem véletlenül választotta a DAP rövidítést, a frontélményben mint Németország politikai újrakezdésének modelljében való hitet vallott!

Egy akkori újságinterjújában felszólalt az "újra előkerült poros pártmódszerek" és a "mai párt- és osztálygyűlölet" ellen, és megidézte a frontközösség emlékét, nevezetesen azt, hogy "kint a fronton nem volt különbség gyárosok és munkások, katolikusok és protestánsok, bajorok és poroszok között, és hogy a katonaság összetartozásnak ezt a szellemét csendben át kell vinni a békemunkára". De azok, akikhez ez a felhívás szólhatott volna, többnyire még mindig a győztesek táborában voltak; a párton belül a konzervatív és nemzeti-reakciós erők érvényesültek, és világtalan programot állítottak össze keresztény erkölcsi tanításokkal, konzervatív hitvallásokkal, a demokrácia elismerésével és a "szociális monarchia" követelésével. Ebből az alapvetően reakciós csoportosulásból alakult ki végül a Német Jobboldali Párt, majd később a Birodalmi Párt (DRP), amelyben természetesen a német nacionalisták és a nemzetiszocialisták továbbra is küzdöttek a befolyásért. Von Ostaut 1947 áprilisában kizárták a DRP-ből.

A nemzeti szocialista aktivizmus azonban újra és újra jobbnak bizonyult a régi jobboldalnál, még ha még mindig nem is talált egységes szervezeti formát:

Hessenben 1945 novemberében alakult meg a konzervatív-monarchista "Nemzeti Demokrata Párt (NDP)", amelynek nyíltan nemzetiszocialista szárnya Karl-Heinz Priester vezetésével 24,41%-os választási sikert aratott az 1948-as wiesbadeni helyhatósági választásokon. A korai évek legdinamikusabb náci csoportja azonban időközben a "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD) lett, amelyet Joachim von Ostau alapított. Most csatlakoztak hozzá azok a nemzetiszocialisták, akik hamarosan híressé váltak: Dr. Doris, Krüger és Remer vezérőrnagy, aki 1944. július 20-án leverte a Hitler elleni puccsot! A GuD lett az 1949 októberében alapított "Szocialista Birodalmi Párt" magja, az egyetlen valóban nemzetiszocialista párt 1945 óta!

Az SRP számára kedvező volt a helyzet, miután a pártalapítás már nem függött a győztes hatalmak jóváhagyásától, és most már az internáltak és hadifoglyok közül

is sokan visszatértek, és azonnal újra belevetették magukat a harcba!

Az SRP valóban nem tartozott azok közé a burzsoá-nacionalista csoportok közé, amelyek 1945 óta gyávaságukkal és konformizmusukkal az úgynevezett nemzeti táborban uralkodtak - fiatal párt volt (tagjainak többsége 20-40 év közötti volt), népi mozgalom volt (minden foglalkozási csoport és réteg egyformán képviseltette magát és egységesen harcolt a Birodalom helyreállításáért és az ORIGINALIS nemzetiszocializmus megvalósításáért - a náci mozgalomban már akkoriban is egyértelműen az 1934. június 30-án legyőzött forradalmi-szocialista szárny uralkodott. 1934 júniusában, mint az már az SRP elnevezéséből is látszott!), katonapárt volt (tagjainak 95%-a a Wehrmacht volt tagja) és hangsúlyozottan nemzetiszocialista párt volt (az 1952-es tiltó határozatban még azzal is vádolták, hogy vezető testületét főként volt "régi harcosokból" (1930 előtti NSDAP-tagok) és aktív nemzetiszocialistákból állította össze, és hogy szándékosan és előszeretettel toborzott ilyen volt NS-tisztviselőket ebbe a vezető testületbe, hogy a Harmadik Birodalom eszméinek szervezeti gyűjtőhelye legyen. Egy ilyen militáns nemzetiszocialista mozgalomban teljesen természetes módon kellett kialakulnia az SA hagyományaihoz hasonló militáns elitnek, a politikai katonák rohamosztagának.

"A közelgő politikai küzdelem az ideai választásokért szükségessé tette, hogy az SZKP köreiben aktív mozgalmat hozzunk létre. A név elárulja, hogy milyen jelentőséget tulajdonítunk ennek a mozgalomnak. Minden körzeti és helyi szervezetnek a lehető leggyorsabban meg kell találnia a legaktívabb embereket, akik fizikailag, életkorukat és elkötelezettségüket tekintve képesek arra, hogy teljes mértékben elkötelezzék magukat céljaink mellett. Csak ha sikerül megszerveznünk a népünk sietségét, amely gondolatunk hordozója lesz, akkor fogja pártmunkánkat sikerrel vinni. Ehhez viszont szükség van az utolsó világháború frontkatonáinak nemzedékének összefogására. Ennek a nemzedéknek a céljaink szerinti orientálása és aktivizálása nemcsak pártunk létét, hanem népünk jövőjét is garantálja."

A "Birodalmi Front" alapító felhívásának e szavai hamisítatlanul beszélnek az SA hagyományairól és szellemiségéről, dokumentálva ezzel, hogy a nemzetiszocializmus és a politikai katona fogalma 1945 után sem veszett el." A Birodalmi Front az SRP magját képezte, és azokat a tagokat gyűjtötte össze, "akik készek önzetlenül pártunk szolgálatába állni, és ezáltal áldozatkészségükkel a népnek a legnagyobb szolgálatot tenni. Jelszavuk a következő: **Én semmi vagyok, a népem a mindenem!**"

A párt 40.000 tagjából 6.000 volt a Reichsfront militánsa! A látványos helyi és regionális választási sikerek után, amelyek a szavazatok mintegy 10%-át érték el, a Szocialista Birodalmi Pártot, beleértve a Birodalmi Frontot is, 1952 végén betiltották. Megkezdődött a nemzetiszocializmus hosszú éjszakája!

Mint említettük, a háború után a nemzetiszocialisták első szerveződési formáját kis illegális csoportok alkották. Az ilyen kis titkos szervezetek egy kései példáját ismertetjük itt, hogy ezek a törekvések is kiszabadulhassanak a feledés homályából: Az SRP-től teljesen független "Freikorps Deutschland"-ot 1951.8.17-én alapította Hermann Lamp, a Waffen-SS egykori tagja. Ez a Freikorps néhány tucat fanatikus harcost számlált - Hans-Ulrich Rudel tiszteletbeli tag volt; államfőnek és a Führer jogutódjának Dönitz nagyadmirálist ismerte el. Nemzetiszocialista tevékenysége miatt a Freikorpsot 1953 februárjában betiltották, és funkcionáriusait Hamburgban letartóztatták. A betiltási rendelet kimondja:

"A tagoknak feltétlen engedelmességet és szigorú titoktartást kell tanúsítaniuk. Minden tagnak alá kell írnia egy kötelezettségvállalási nyilatkozatot, amikor belép, és csak fedőszámot vagy álnevet kap. Még a tagsági kártyák is csak számokat kapnak. A vezetőség utasításai szerint a tagsági elkötelezettséget "misztikus nimbuszal" kell körülvenni, hogy a tagok "konspiratív közösséggé" tömörüljenek. A tagoknak bejelentik, hogy hanyagság esetén mindenkinek számolnia kell azzal, hogy "a Freikorps keménysége sújtja". A programban a Freikorps elkötelezi magát "az NSDAP pártprogramjának átdolgozott 25 pontja" mellett.

Így képzeljük el az 1945 utáni első szervezési erőfeszítéseket. És pontosan így alakultak és szerveződtek meg mindenütt az 1970-es évek elején az önálló NS harci csoportok, amelyek közül a legfontosabb, az NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG) gyakorlatilag a Freikorps Deutschland azonos új kiadása, és pontosan harminc évvel később (1971-1973) tevékenykedik. Az NSKG észak-amerikai külföldi szervezetéből, az akkor 18 éves Gerd Lauck vezetésével 1973-ban alakul ki a háború utáni időszak legfontosabb NS földalatti mozgalma, a ma is aktív NSDAP/AO. A Freikorps és az NSKG között nincs személyi folytonosság: tudomásom szerint a Freikorps Deutschland egykor aktív tagja 1968 után nem lett aktív az új generáció NS-mozgalmában. De a politikai katonáskodás hagyománya, szellemisége és hozzáállása mindig hasonló szervezeti formákat eredményez - bátorító példa eszménk halhatatlanságára!

Az 1952-es SRP betiltása és a Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS) Wolf-Dieter Eckart által 1968 végén, a nemzetiszocialisták új generációjának képviselőjeként történő megalapítása közötti évek mozgalmunk történetében a "nemzetiszocializmus hosszú éjszakáját" jelentik. A Propagandaminisztérium egykori államtitkára, Dr. Naumann körüli "Gauleiterkreis"-en kívül, amely szintén még az 1950-es évek elejének törekvéseihez tartozik, nem tudunk egyértelműen nemzetiszocialista szervezetről ezekben az években. De még egyértelmű, szervezeti forma nélkül is él a nemzetiszocializmus, és túlélte a hosszú éjszakát. Két áramlat garantálja ezt a túlélést:

Sok, egykor az SRP-ben szervezett nemzetiszocialista, akik nem léptek ki, mint a legtöbben, vagy nem akarták, hogy a jólét megrontja őket, amely most fokozatosan felpuhította a régi generáció ellenállását, reakciós nemzeti politikai szervezetekben dolgoztak.

Gyakorlatilag a mai Gesinnungsgemeinschaft mai támogatói az idősebb generációból az SRP-től a DRP-n és az NPD-n át az utat járták be, amíg végül visszatartották az 1968 után az új generáció által felépített egyértelmű NS-mozgalomhoz, vagy pedig a DRP és az NPD fiatal tagjaiként a nemzetiszocializmus ilyen régi harcosai nyerték meg őket. Ebbe az elvtársi körbe tartozik az ANS két tiszteletbeli tagja, Willi Krämer (az NSDAP arany pártjelvényének viselője, a Birodalmi Propagandaosztály egykori személyzeti irodavezetője és utolsó helyettese dr. Goebbels helyettesének a déli birodalmi kormányban - az SRP és a DRP irodavezetője, az NPD és az ANR tagja) és Otto Riehs lovagkeresztes (szintén SRP, DRP és NPD); az NSDAP/AO SA vezérkari főnöke és a HJ Arany Becsületjelvényének viselője - az "Armin" fedőnevű férfi - ugyanezt az utat járta be. Ezt a hármat mindazon elvtársak képviselőjeként kell megemlíteni, akik személyükben a nemzetiszocialista mozgalom töretlen hagyományát testesítik meg, és rendíthetetlen hűséggel álltak újra rendelkezésre, az új nemzedék NS-mozgalma számára is!

A DRP-n, az NPD-n és más nemzeti-konzervatív szövetségeken keresztül vezető út nem hozhatott sikereket a nemzetiszocializmus számára - csak az eszme túlélését szolgálta egy olyan időszakban, amikor úgy tűnt, hogy mozgalmunknak a legkisebb politikai kilátásai sincsenek.

Ezeknek az éveknek az egyetlen sikere az egykori hivatásos katona (1930 óta Reichswehr) és későbbi SRP-tag Hans Schiekora nevéhez fűződik, aki 1956-ban belép a DRP-be, nemzetiszocialista elvtársaival együtt megkaparintja a Rajna-vidék-Pfalz tartományi szövetséget, és 1959-ben tartományi elnökként 5,1%-kal bejut a tartományi parlamentbe. De 1960. január 27-én a DRP Rajna-vidék-Pfalz tartományi tagozatát, mint az SRP utódszervezetét betiltják!

De míg a nemzetiszocializmus eszmeként élt tovább ezekben a pártokban, amelyek szervezetenként és propagandailag alapvetően reakciósak voltak, köszönhetően sok csendes elvtársnak, addig politikai katona életérzéseként aligha játszott ott szerepet: sem a DRP, sem a korai NPD nem alkotott az SA-hoz vagy a Reichsfronthoz hasonló szervezeti fornt: egyértelműen a polgári életérzés uralkodott - nem a munkásoké és a katonáké!

Más volt a helyzet a második áramlattal, amelynek sodrásában a nemzetiszocializmus túlélte hosszú éjszakáját - a nemzeti ifjúsági szövetségekkel! Ha ott is érvényesült a liberális-kapitalista állam és annak demokratikus rendje

íránti formális elkötelezettség, és ha a legtöbben nem is voltak tudatos és meggyőződéses nemzetiszocialisták - már csak a hatévesekkel kezdődő ifjúsági szövetség alacsony életkora miatt is -, itt egy olyan életérzés élt tovább, amely a katonás magatartást ötvözte a nemzeti-politikai elkötelezettséggel. Az idősebbek számára azonban csak rövid volt a lépés egy egyértelműen és egyértelműen nemzetiszocialista szervezethez való csatlakozásig, ahogyan az hamarosan kiderült, amikor 1977 után megreformálták az SA-t.

A rendszer is nagy veszélyt látott az ilyen ifjúsági munkában, és folyamatosan zaklatással és betiltással üldözte ezeket az ifjúsági egyesületeket.

1948/49-ben nemzeti ifjúsági szövetségek kezdték meg munkájukat - e munka támogatói többnyire a weimari időszak völkisch-nemzeti ifjúsági csoportjainak egykori tagjai és fiatalabb HJ-vezetők voltak. És egyértelműen állást foglaltak a formálódó rendszerrel szemben. Példaértékűek erre az 1950-ben az SPR irodavezetője által alapított, völkisch orientált "Gefahrtenschaft" 1951. februári határozatai:

"Nem vagyunk hajlandók semmilyen módon együttműködni a jelenlegi német állami viszonyok megszilárdításában, amelyeket minden tekintetben elégtelennek utasítunk el. Sem belső, sem külső kötelezettséget nem érzünk a jelenlegi állam iránt. Azon a véleményen vagyunk, hogy annak hiányosságait semmiféle együttműködéssel nem lehet orvosolni, hanem azok velejárói."

Minden üldözés ellenére akár 40 000 fiatal is tartozott ilyen jellegű országos ifjúsági szövetségekhez, mielőtt a jólét beköszöntével ezen a területen is kemény maggá olvadt. A tiltások, valamint a jóléti gondolkodás kísértései szörnyű szelekciós folyamatot jelentettek. A tiltások a következők voltak:

- **Reichsjugend** Wegener vezetésével 1956
  - **Reichsjugend** Höller vezetésével (független a korábbi 1959-től)
  - **A Német Nemzetiségi Ifjúság** betiltva 1960.1.12.
  - **Bund vaterländischer Jugend** (az egyik legjobban szervezett és legerősebb ifjúsági csoport) 1962 közepén betiltották "németellenes alkotmányos tendenciák" miatt.
  - **Bund Nationaler Studenten**, betiltva 1961/62.
- A Stahlhelm Bad Bergzabern-i fiókjá**, betiltva 1966-ban.

Amikor 17 évvel később, 1983. május 1-jén az ANS/NA Bad Bergzabernben megtartotta a háború utáni első nemzetiszocialista majálisát, a Stahlhelm elvtársak, akik az 1966-ban betiltott helyi csoporthoz tartoztak, szervezési támogatást nyújtottak. Így az elpusztíthatatlan eszmei közösség köre újra és újra bezárult. Alig két évvel később - 1968-ban - megalakult a BDNS, az első egyértelműen

nemzetiszocialista szervezet, ezzel véget vetve a hosszú éjszakának, és dokumentálva az ezekben az években sikeresen lezajlott titkos generációváltást!

Ezeknek a sötét éveknek a legkeményebb és legsikeresebb mozgalma - mint említettük - a BVJ volt, amit egyes harcosainak militáns tevékenysége is egyértelműen bizonyított. A BVJ aktivistái közül jó néhányan részt vettek a dél-tiroli német szabadságharcban:

1963-ban például 14 német fiatal ellen indult nyomozás, akiket azzal gyanúsítottak, hogy részt vettek dél-tiroli robbantásos merényletekben; két diák meghalt ilyen akciókban, és a politikai katonák új generációjának vértanúi lettek.

A legrégebbi, ma is létező nemzeti ifjúsági mozgalom - a Viking Ifjúság (VY) - bizonyult a legélénkebb szervezetnek.

Az 1950-ben Reichsjugend (Birodalmi Ifjúság) néven az SRP tisztviselője, Matthaedi által alapított és 1952-ben más csoportokkal együtt Wiking-Jugend (Viking Ifjúság) néven megreformált WJ hatéves kortól kezdve továbbra is nemzeti politikai meggyőződésre és katonás életszemléletre neveli a gyermekeket és fiatalokat. A WJ egykori és aktív tagjai meghatározó szerepet játszottak az SA Viharunk 1977. május 8-i megalakulásában, annak ellenére, hogy maga a szervezet szkeptikusan, sőt elutasítóan viszonyult hozzánk, míg végül 1984 decemberében egy közös akció során bajtársiasan össze tudtunk fogni. Egy ifjúsági szervezet nem helyezheti a hangsúlyt a politikai harcra. A WJ munkája azonban olyan fiatal harcosokat termel ki, akik, amikor életkorukat tekintve kinőnek az ifjúsági munkából, csak a mi sorainkban tudnak értelmesen dolgozni és harcolni!

Az élet folytonossága és az ezekben az években kezdődő generációváltás a háború vége óta folyamatosan létező illegális propagandában is megmutatkozik. Az ilyen nemzetiszocialista és zsidóellenes, úgynevezett "lejárató kampányok" a "hosszú éjszaka" alatt a túlélés egyetlen egészen nyílt bizonyítéka. És ezekben megmutatkozik, hogy a fiatalok a Harmadik Birodalom szimbólumait, tabukat és irritáló szavakat a tiltakozás jeleként értelmezik, a lehető legradikálisabb és leghatározottabb tiltakozásként a polgári rendszer ellen! Ez a felismerés azért fontos, mert e nélkül érthetetlen az 1968 óta nyíltan nemzeti szocialista mozgalom esetleges megjelenése és sikere!

Lenyűgöző látni, hogy két fiatal BV-aktivista - a 23 éves Arbold Strunk és a 25 éves Paul Schöner - EGY ilyen propagandaakciója 1959. december 24-én éjjel Kölnben egy zsidó zsinagóga ellen, hogyan váltotta ki a nemzetiszocialisták eddigi legnagyobb propagandaoffenzíváját - és mindezt teljesen egy illegális

náci szervezet szervezeti támogatása nélkül, ami az 1970-es évekre jellemző:

Csak 1960.1.28-ig a rendőrhatóságok 685 zsidóellenes incidenst regisztráltak; 234 embert tartóztattak le! - Az aktivisták 76%-a harminc év alatti! Az 1960-as propagandaoffenzíva során összesen 1083 aktivistát azonosítottak, akiknek 50,3%-a 30 év alatti! Nem - a nemzetiszocializmus még a "hosszú éjszaka" alatt is él! Ezen aktivisták közül nagyon kevesen kötődnek szervezetenként a már létező nemzeti csoportokhoz - ők egy olyan forradalmi tiltakozó magatartásból cselekszenek, amely csak évekkel később találja meg szervezeti kifejeződését!

1966-ban a Szövetségi Büntetőjogi Reformbizottság a leendő náci mozgalom lehetőségeiről írta: "Eszerint az alkotmányvédelmi hivatalok mintegy 3000 "javíthatatlan" személyt vettek név szerint nyilvántartásba, akik náci vagy antiszemita bűncselekményeket követtek el meggyőződésből, vagy sürgősen gyanúsíthatók ... Az elítélt elkövetők közül körülbelül minden negyedik jobboldali radikális szervezethez tartozott. A többiek szimpatizálnak ezekkel a szervezetekkel. A fanatikus fiatal elkövetők nagy része a betiltott nacionalista ifjúsági csoportok vezetői rétegéből kerül ki."

Alig három évvel később megalakul a Bund Deutscher Nationalsozialisten - új fejezet kezdődik mozgalmunk történetében:

1964 és 1968 között a nemzeti tábor teljesen az NPD meglepő választási sikereinek hatása alatt áll - a rendszerhez való polgári alkalmazkodás e diadalának fényében (bejutás 7 tartományi parlamentbe 5-9% közötti arányban és több mint 4000 helyi képviselő a városi és kerületi parlamentekbe), az imént ismertett jelentős potenciál ellenére a nemzeti szocialista szervezeti erőfeszítéseknek nincs esélyük - és meg sem kísérik, ahogyan az SRP betiltása óta sem. A BDNS megalapítása politikailag szintén hiábavaló. Értéke szimbolikus: Megszületik az új nemzedék első náci mozgalma. De a Bund politikai távhatása is jelentős: 1976 közepén csatlakoztam a "Freundeskreis der NSDAP"-hoz (Az NSDAP barátai), amely a BDNS 1969-es betiltása óta utódszervezetként tevékenykedik, és így végső soron a mi mai Gesinnungsgemeinschaftunk a hamburgi NS-szcéna örököse, amelyet a BDNS és Wolf-Dieter Eckart kezdeményezett és hívott életre!

A nemzetiszocializmus azonban csak az NPD 1969-es Bundestag-választáson elszenvedett kudarca után jutott politikai érvényre. Ez lett a nemzetiszocialista szabadságharc tényleges kiváltója, amely most már évről évre erőteljesebben indult meg. A rendszer, amely gyűlölettel és agitációval harcolt és győzte le a békés polgári és alkalmazkodó Nemzeti Demokratákat, a forradalmi, fiatal nemzetiszocialisták mozgalmának megjelenését aratta le, amellyel nem tudott

megbirkózni!

A radikalizálódás már az NPD "Ordnungs-Dienst" (Rendvédelmi Szolgálat) megalapításában is megmutatkozott, amely az NPD rendezvényeinek erőszakos zavargásai miatt vált elkerülhetetlenné, és amellyel egy belső logika mentén, a polgári NPD vezetésének akarata ellenére először alakult ki a politikai katonák potenciálisan forradalmi harci szervezete: az OD e harci lovai közül sokan később hozzánk kerültek.

1970-ben Münchenben kísérletet tettek az NSDAP újjáalakítására, de ez kudarcba fulladt, ahogyan egy második, alaposabb és jobban szervezett kísérlet is 1976-ban. Ígéretesebb volt az NS-Kampfgruppen megalakulása, amelyek közül a legfontosabból - az NSKKG-ből - alakult ki az NSDAP/AO, amely a legreálisabb és legjobb koncepciót dolgozta ki. E pártorientált szerveződési törekvések mellett számos más NS-csoport is kialakul, amelyek egy-egy új "vezető" körül formálódnak. Mindebből nem alakul ki egységes mozgalom - ellenkezőleg: egyre nagyobb széttagoaltság és rivalizálás uralja a színteret, amely ennek ellenére számszerűen néhány száz áldozatos és készséges aktivistára nő!

1977 a politikai katonák órája, akik először helyezik magukat tudatosan újra az SA hagyományába, és ezzel megnyitják az utat a jövőbe!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION
September 1973

Der Kampf geht weiter !

Halbtag Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Tabakreste von Stummstein, Versteigerung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, den Kampf der gesamten Welt um unsern Führer Adolf Hitler zu unterbrechen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin offenkundig. Volk und Rassenbewusstsein stehen weiterhin an der Spitze des Kampfes um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist immer stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der russische Bürger ist ohne dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mitleid und Empörung, Überzeugung und Kameradschaft.

Ob "Gag" oder "Gagel", ob im Weltkrieg oder im Stummsteinkampf, ob als Propagandamittel, bewaffnet oder auf einem Kolbenfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gerdhard Lauck

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témákak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.mourningtheancient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamentesje. Az ember információit keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régész lennék, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felszínre hozni. Ismét az internetek.

the NEW ORDER
Number 17 (2021) Founder 1978 April 26, 2021 (206)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the will of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "Gag" or "Gagel", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerdhard Lauck

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!